

Князь-ть. О мой сине, сичко-то разумѣхмы отъ пріятель Волфа. — Може да е Богъ наредиль тѣй.

Графъ-ть. Азъ толкова могъ да ви кажъ, какъ сега бы былъ найрадостень, да ще да мя прибере земля-та въ пазвѣ-тъ си. Опростите ми мои любезни родители. Азъ съмъ ви съгрѣшилъ много и премного, и васъ стары съмъ смъртно увредиль

Княгиня та. Мой любезный сыне, мы сичко-то добръ знаемъ, но ты неси кривъ за това.

Князь-ть. Да ся оставимъ вече отъ тойзи разговоръ, тѣй е была божія-та воля (*Вилхелмъ и священникъ-тъ дохождагъ*).

ПОЗОРИЩЕ. X.

Предни-ть, Вилхелмъ и Священникъ-ть.

Священникъ-ть. Добръ дошле свѣтлый княже, добръ дошле.

Князь-ть. Ахъ да е даль Богъ, отче светлый да заварѣ радость, — но що знаѣ, може да е Богъ наредиль тѣй.

Сващенникъ-ть. Се, що е отъ Бога, трѣба и намъ да бѣде добро.

Князь-ть. Отче светый, азъ съмъ радъ, да изволите да дойдете сутра, за да — тука предъ Генсвегидъ-ть образъ споманъ, — — — ахъ, — не могъ да искрежъ.

Священникъ-ть. Азъ съмъ винаги на сѣкѣ божіѣ службѣ споманувалъ нейно-то честно име и молимъ съмъ ся Богу за нейнѣ-тъѣ душѣ.